

Bilag 2.

Ministeriets Cirkulære af 4. Januar 1884 til samtlige Biskopper angaaende den Stilling, som Folkekirkens Præster have at indtage til Præster for Frimenigheder.

Da Ministeriet har bragt i Erfaring, at der blandt Sognepræster og Valgmenighedspræster i Folkekirken findes urigtige Forestillinger om den Stilling, de have at indtage ligeoverfor Præster, der ved at træde i Spidsen for Frimenigheder have stillet sig udenfor den folkekirkelige Ordning, finder man sig herved foranlediget til at henlede Opmærksomheden paa, at saadanne Præster ikke længere kunne anses for at være Medlemmer af den danske Folkekirke, og at det som Følge heraf ikke af dens Styrelse kan tilstedes, at de udføre kirkelige Handlinger ifølge Bemyndigelse af Præster i Folkekirken eller paa disses Ansvar.

I Henhold hertil skulde Ministeriet tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om at ville indskærpe samtlige Sognepræster og Valgmenighedspræster i det Dem anbetroede Stift, at de ikke under nogensomhelst Paaskud maa lade saadanne Frimenighedspræster foretage nogen kirkelig Handling paa deres Vegne, samt at der i Tilfælde af Overtrædelse heraf vil blive gjort Ansvar gældende imod dem.

I Forbindelse med Ovenstaaende maa Ministeriet særligt med Hensyn til Vielser, foretagne af Frimenighedspræster, omend efter Bemyndigelse af en Præst i Folkekirken, tilføje den Bemærkning, at det i alt Fald stiller sig tvivlsomt, om Domstolene vilde anerkende en saadan Vielse for gyldig, og at der som en Følge heraf vilde opstaa en for alle Vedkommende lidet ønskelig Uvished angaaende de i et saadant Ægteskab fødte Børns Retsstilling.
